

Nr 21.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående årligt understöd åt förra städerskan Hilma Regina Andersson; given Stockholms slott den 31 december 1919.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva, att förra städerskan vid telegrafverkets linjedistriktsbyrå i Stockholm Hilma Regina Andersson, född Gustafsdotter, må från och med den 1 januari 1920 av telegrafverkets medel under sin återstående livstid uppbära årligt understöd till ett belopp av 400 kronor att utbetalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

F. Holmquist.

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31
december 1919.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
UNDÉN,
THORSSON,
HOLMQUIST,
OLSSON.

Departementschefen, statsrådet Holmquist anförde:

I skrivelse den 26 augusti 1919 har telegrafstyrelsen gjort framställning om understöd åt förra städerskan vid telegrafverkets linjedistriktsbyrå i Stockholm, änkan Hilma Regina Andersson, född Gustafsdotter.

Jag tillåter mig i detta ärende till en början erinra, att Kungl. Maj:t genom brev den 11 april 1919 tilldelat änkan Andersson en gratifikation för år 1919 av 400 kronor.

Telegraf-
styrelsen den
27/s 1919.

Kungl. Maj:ts nyssberörda beslut var föranlett av en utav telegrafstyrelsen i skrivelse den 27 mars 1919 gjord framställning av följande innehåll:

»Änkan Andersson, som är född den 4 september 1857, har sedan den 31 mars 1891 ombesörjt städningen av linjedistriktsbyråns i Stockholm tjänstelokal mot ersättning, som reglerats allt efter lokalernas omfattning och sedan den 1 augusti 1918 utgått med 117 kronor 50 öre för månad. Arbetet, som omfattat en tid av 8—10 timmar dagligen och delvis infallit nattetid, har alltid fullgjorts av änkan Andersson på bästa sätt. Emellertid har hon under senare tiden varit sjuklig och sedan den 12 januari 1919 av sjukdom helt förhindrad att sköta sitt arbete. Enligt ett av telegrafverkets läkare utfärdat intyg är hon på grund av hjärtfel med kompensationsrubbnigar för framtiden oförmögen att utföra sitt städningsarbete, varjämte telegrafstyrelsen under hand inhämtat, att hon icke torde hava lång tid kvar att leva. Hon är helt och hållet utan existensmedel och saknar även anhöriga, som kunna tänkas villiga bidra till hennes nödortfoga bärgning.

Vid sådant förhållande synes telegrafstyrelsen ett årligt understöd från telegrafverket böra beredas henne. Härom anser sig styrelsen likväl ej för närvarande böra göra framställning, då Kungl. Maj:t icke torde kunna framlägga frågan för nu pågående riksdag, utan ämnar styrelsen, därest änkan Andersson icke dessförinnan avlidit, senare inkomma med dylik framställning för att av Kungl. Maj:t underställas 1920 års riksdags prövning.

Då emellertid med hänsyn till änkan Anderssons behjärtansvärda belägenhet beredandet av understöd åt henne icke torde tåla uppskov, får styrelsen nu föreslå, att hon för år 1919 tillerkännes en gratifikation, vars storlek styrelsen vill förordna måtte bestämmas till 400 kronor eller samma belopp, som 1918 års lagtima riksdag beviljade i årligt understöd åt en städerska, vilken saknade existensmedel och på grund av sjukdom nödgats lämna sin befattning i telegrafverkets tjänst efter en tjänstetid av nära 22 år. Även 1919 års riksdag har den 5 mars 1919 beviljat tre städerskor vid telegrafverket årliga understöd till enahanda belopp.»

I sin nu förevarande framställning har telegrafstyrelsen anfört följande:

Telegraf-
styrelsen den
26/8 1919.

»Änkan Andersson, vilken till för några dagar sedan vårdats å Stockholms stads allmänna försörjningsinrättnings sjukhus, lider, enligt ett av inrättningsens läkare den 22 augusti 1919 utfärdat intyg, av kronisk hjärtsjukdom, på grund varav hennes arbetsförmåga är för all framtid väsentligt nedsatt. Under hand har telegrafstyrelsen inhämtat, att hon är oförmögen till varje kroppsarbete, samt att hon inom kort ånyo torde behöva intagas å inrättningen för erhållande av nödig vård. Då hon helt och hållet saknar existensmedel, får telegrafstyrelsen föreslå, att ett årligt understöd från telegrafverket beredes henne till samma belopp som den under år 1919 till henne utgående gratifikationen eller således 400 kronor.»

På grund av vad sålunda samt i telegrafstyrelsens ovanberörda skrivelse den 27 mars 1919 anförts har styrelsen hemställt, att Kungl. Maj:t täcktes föreslå riksdagen medgiva, att änkan Andersson finge från och med den 1 januari 1920 av telegrafverkets medel under sin återstående livstid uppbära årligt understöd till ett belopp av 400 kronor att utbetalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket.

Statskontoret. Statskontoret har uti infortrat yttrande den 6 september 1919 tillstyrkt bifall till framställningen.

Departements-
chefen. Åberopande vad telegrafstyrelsen i ärendet anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förra städerskan vid telegrafverkets linjedistriktsbyrå i Stockholm Hilma Regina Andersson, född Gustafsdotter, må från och med den 1 januari 1920 av telegrafverkets medel under sin återstående livstid uppbära årligt understöd till ett belopp av 400 kronor att utbetalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle avläsas till riksdagen.

Ur protokollet:

Conr. Falkenberg.